

Waldorfské lyceum z pohledu maturantů

květen 2011

V rámci závěrečného portfoliového projektu psali studenti čtvrtého ročníku pražského waldorfského lycea závěrečnou úvahu na téma „Moje studium na waldorfském lyceu“. Pro čtenáře našeho webu jsme vybrali několik úryvků:

„Waldorfské lyceum se pro mě ukázalo jako dobrá volba. Na rozdíl od svých spolužáků, kteří měli zkušenost jen se základní školou nebo dokonce jen s waldorfskou pedagogikou, jsem si po svých dvou letech strávených na gymnáziu již od prvních měsíců svého studia zde uvědomovala hlavně přednosti školy a celé koncepce studia. Navíc jsem zde potkala neskutečně moc zajímavých osobností ať už mezi studenty, tak mezi profesory. Největším úspěchem, kterého jsem u sebe dosáhla, a za který vděčím hlavně waldorfskému lyceu, je uvědomění si svých předností a nedostatků a především pak sebe sama jako samostatného a zodpovědného člověka. Začala jsem chápat názory jiných lidí a vstřebávat je bez předsudků a přestala jsem svět vidět černobíle.“

Magdaléna Hrdličková

„Naučila jsem se hodně o přírodě, o tom jak jsou některé větve vědy povrchní, o tom, že je velmi důležité přemýšlet o věcech z co nejvíce možných úhlů. Oblíbila jsem si geometrii a dokázala jsem si uvědomit, co je pro mě v životě důležité ...

... V mém zlomovém období v půlce třetího ročníku jsem si také kladla otázku, jak ostatní vědí, že antroposofie je pravá cesta? Jak můžou vědět, že to není třeba indiánská stezka nebo islám? Co je k tomu vede? Po důkladném zkoumání, debatách, po odargumentovaných nocích jsem zjistila, že to není až tak strašné, že se nejedná o náboženství, ale o jakýsi všeobklopující světonázor kompatibilní skoro se všemi náboženstvími, vírami. Zaujalo mě to a antroposofii podrobuji dalšímu zkoumání ...“

Kateřina Hvolková

„Pravdou je, že na střední škole člověk dostává spousty a spousty nových informací, ale málokdo je potom dovede ve svém životě využít. Na waldorfském lyceu jsem se naučila využít toho, co vím a od toho logicky odvodit další věci, které potřebuji vědět. Naučila jsem se přijímat věci, které přicházejí zvenku, ale i věci, které vycházejí ze mě samotné. Poznala jsem, že pokud chce člověk vyřešit jakýkoliv problém, musí se na něho podívat z několika úhlů a co nejvíce objektivně. A díky několika dobrým lidem jsem měla možnost zjistit, že pokud člověk něco chce, z celého srdce po něčem touží a dokáže se zbavit pochybností, tak toho opravdu dosáhne.“

Simona Kuldová

„Co se týče studia jako takového, nejvíce mě ovlivnil učitel matematiky. Díky němu jsem objevila krásu matematiky, své nadšení pro ni a doufám, že i „nadání“. V tomto případě se mi přání splnilo dokonale – doufala jsem, že najdu něco, čemu se budu chtít věnovat celý život a zároveň v tom budu vynikat.“

Kateřina Prausová

„ ... Takhle to může vypadat, že je naše škola jenom o zábavě a flákání, ale to není úplně pravda. Taky se učíme. Například já jsem se díky panu Kraemerovi naučil, jak se na svět dívat objektivně. Tím se ze mě stal skeptik. Myslím si, že tento posun prodělalo ještě několik lidí. Kdo by to byl na začátku řekl, tahle škola vypadá na první pohled totiž spíš jako instituce „rozvívající spiritualitu jedince“.“

Mikoláš Štrajt

Epochy, které byly hlavní částí studia, byly nesmírně přínosné, zaujaly mě i předměty, ke kterým jsem neměl tak velkou oblibu. Sledoval jsem i to, co mě předtím nijak neoslovovalo.

Sebastián Šuba

„Ve waldorfských studiích je mnoho zajímavého. V těchto školách se lidé snaží, aby učivo bylo podáváno co nejzajímavěji a hlavně v praxi. Různá praktika, cestování, specializace či předměty. Měla jsem možnost poznat maďarskou kulturu, estonské pobřeží, kde jsem konečně uviděla široké dálky moře, nebo zeleň ve slovenských horách. Dokonce jsem se konečně naučila mít ráda děti, když jsme měli sociální praktikum nebo jak se chovat k tělesně a mentálně postiženým lidem. Předměty typu eurytmie nebo dramatický kroužek mne trochu naučily pracovat se svým tělem a myslí. Měla jsem možnost přednášet před lidmi waldorfských kruhů, o tom co je to portofolio.“

Veronika Benešová

„Více do hloubky o svých názorech přemýšlím, než se mi stanou přesvědčením, a v tom, mám pocit, jsem se posunula kupředu. Zda-li za tím stojí pouze škola, nevím, ale jistě na tom má značný podíl.“

Kamila Folaufová